

Halfdan Henriksen: Det foreliggende lovforslag er let overskueligt, men hvad der betyder væsentlig mere, er, at det åbenbart har været den højtærede handelsministers hensigt med fremsættelsen af dette lovforslag at søge at fremme et godt og forstandigt formål.

Den mindre skibsfart her i landet, i særlig grad det, man kalder småskibsfarten — hvorved jeg forstår den skibsfart, der ernærer sig i hovedsagen ved transport mellem danske havne indbyrdes — har ikke haft de samme muligheder som den større skibsfart for at skabe reserver i de for skibsfarten i al almindelighed gode år, og derfor er det nødvendigt og forståeligt, at man fra samfundets, det vil altså sige statens, side rækker denne del af skibsfarten en hjælpende hånd.

Det er rigtigt, som det også er sagt af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at der gennem Marshallmidlerne er stillet et beløb på 18 mill. kr. til rådighed for den mindre skibsfart, men dette beløb er jo dels brugt, og dels er det disponeret, og det har vist sig ikke at være tilstrækkeligt. Nu ønsker man gennem det fremsatte lovforslag at stille et beløb på 5 mill. kr. til rådighed, fordelt over 3 år, som lån til en rente af 5 pct., altså en relativt god rente, en rente, der i hvert fald er højere end den rentesats, staten almindeligvis anvender til andre formål. Jeg er imidlertid overbevist om, at dette beløb ikke vil være tilstrækkeligt. Man får i vore dage ikke mange nye skibe og ikke mange ombygninger af ældre skibe for 5 mill. kr. Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at det udvalg, som jeg regner med bliver nedsat, også beskæftiger sig med denne side af sagen og søger at nå frem til en forstandig løsning på hele dette forhold.

Den højtærede handelsminister sagde i sin fremsættelsestale, at det var nødvendigt at skabe en konkurrencedygtig småskibsfart, og det er så sandt, som det er sagt. Men man må jo ikke glemme, at småskibsfartens værste, hårdeste og stærkeste konkurrent i de danske farvande eller indenfor

landets grænser er staten gennem Danske Statsbaner. Det er et forhold, som adskillige gange har været nævnt, også fra det høje folketings talerstol; jeg skal ikke komme ind på enkeltheder, men det er i hvert fald et forhold, som det efter min opfattelse er nødvendigt at vi også beskæftiger os med under udvalgsbehandlingen.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i, at det vil være af den største betydning, hvis man gør, hvad der er muligt for at fortne eksporten af skibe her fra landet, idet der derigennem skabes beskæftigelse for de mindre skibsværfter; og også de større skibsværfter vil i løbet af kort tid formentlig stå uden de ordrer, som er baggrunden for beskæftigelsen. Men alle disse spørgsmål kan vi jo også drøfte i udvalget.

Jeg håber, at man af det, jeg her har sagt, vil forstå, at min gruppe ser med velvilje, med sympati og med forståelse på de tanker, der er nedfældet i det foreliggende lovforslag. Vi tilsiger medvirken til gennem udvalgsbehandlingen og ved hjælp af den højtærede handelsminister at søge at opnå det bedst mulige for den skibsfart, der i øjeblikket har meget vanskelige kår og meget vanskeligt kan klare dagen og vejen.

Johs. Christiansen: Jeg kan indledende sige, at jeg i alt væsentligt er enig i de betragtninger, den sidste ærede ordfører gjorde gældende om den hårde konkurrence, som udefra påføres en række af vore hjemlige erhvervsområder. Op gennem årene er der stillet krav til staten snart af den ene og snart af den anden art, krav, som det har været i samfundshelhedens interesse at imødekomme. Det er i belysning heraf, at vi også må se det foreliggende forslag. Der er næppe nogen i denne sal, der vil bestride, at vor mindre skibsfart løser en for landet særdeles nyttig opgave, det gælder i transportmæssig, men også i valutapolitisk henseende, og de udlån, der fra og med loven af 1950 har fundet sted dels til nybygning og dels til ombygning af ældre skibe, har